

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A., a.s. , B.D.**, zastúpeného
JUDr. J.V. CSc., advokátom
so sídlom v B.K., proti žalovanému **JUDr. T.S.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu E.,
š.p. v likvidácii, K.M., **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalovaného proti
uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6 Cb/287/2000-116 zo dňa 12. februára 2008,
takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil žalovanému povinnosť nahradiť
žalobcovi trovy konania vo výške 26 503, 80 Sk.

V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa uznesením zo dňa 09. júna 2005
č. k. 6 Cb 287/2000-96 uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania
vo výške 133 516, 87 Sk. Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky
napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pričom
konštatoval, že konanie o určenie pravosti pohľadávky je z hľadiska určenia výšky súdneho
poplatku určovacím sporom s jednotnou výškou súdneho poplatku, bez ohľadu na výšku

pohľadávky, určenie pravosti ktorej je predmetom konania. Aj v prípade určenia výšky tarifnej odmeny je preto potrebné vychádzať z princípu, že žalobcovi patrí náhrada trov konania ako v určovacom spore s neoceniteľnou hodnotou veci a je potrebné postupovať podľa ustanovenia § 12 ods. 6 vyhl. č. 163/2002 Z. z. účinnnej v čase poskytnutia úkonov právnej služby. Súd prvého stupňa mal tiež skúmať účelnosť jednotlivých položiek žalobcom požadovaných trov konania.

Súd v súlade so zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu preskúmal vyúčtovanie trov právneho zastúpenia a rozhodol o náhrade trov konania žalobcu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 13 ods. 6, § 20 vyhl. č. 163/2002 Z. z. a § 7 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ zák. č. 119/1992 Zb. tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 26 503, 80 Sk, pozostávajúce zo žalobcom zaplateného súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia.

Žalobca sa domáhal určenia poradia pohľadávky vo výške 31 311 920, 66 Sk a súd jeho žalobe vyhovel v časti 26 473 982 Sk, vo zvyšku vzal žalobca žalobu späť. Úspešnému žalobcovi preto súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 500 Sk, z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia 1 170 Sk, písomné podanie a účasť na pojednávaní spolu 2 562 Sk, DPH 709 Sk. Cestovné náklady pozostávajú z ceny pohonných hmôt spotrebovaných cestou na pojednávanie 06. februára 2003 z B. do Košíc a späť, t. j. 2 285, 80 Sk, náhrady za použitie motorového vozidla 4 324 Sk, náhrady za stratu času v rozsahu 14 hodín, 534 Sk za každú aj začatú polhodinu. Režijný paušál za 3 úkony právnej služby súd žalobcovi nepriznal, keďže nebol požadovaný.

Proti uzneseniu podal žalovaný odvolanie.

Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Predmetom konania bolo popretie zaradenia uznanej pohľadávky veriteľa v sume 31 311 920, 66 Sk. Súd vyhovel žalobe ako dôvodnej do výšky 26 473 982 Sk, v prevyšujúcej

časti vzal žalobca žalobu späť. Súd mal preto o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 2 O. s. p. v rozsahu úspešnosti, keďže žalobca nemal vo veci plný úspech.

Účastník konania má nárok len na náhradu trov konania, potrebných na účelné uplatňovanie práva. Z napadnutého rozhodnutia však nie je zrejmé, ako súd dospel k vyčísleniu výšky trov konania. Nesúhlasí z vyčíslením náhrady za stratu času, keďže jedna cesta na trase B. – Košice trvá maximálne 5 hodín. Namieta tiež výšku náhrady za žalobcom uvádzaný počet hodín straty času, ako aj vzdialenosť, uvádzanú žalobcom ako podklad pre účtovanie príslušných náhrad.

Napadnuté rozhodnutie navrhuje zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Žalovaný v odvolaní namieta správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa v konaní o určenie poradia pohľadávky, popretej žalovaným v konkurznom konaní, vedenom proti úpadcovi E., š.p. v likvidácii, K.. Vzhľadom na výsledok predmetného konania, v ktorom bolo určené, že pohľadávka žalobcu, uplatnená vo výške 31 311 920, 66 Sk, je nesporná v časti 26 473 928 Sk s právom na oddelené uspokojenie, súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaný namieta, že vzhľadom na zastavenie konania ohľadom určenia poradia zvyšku pohľadávky v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby mal súd prvého stupňa priznať žalobcovi náhradu trov konania podľa jeho úspešnosti v konaní.

Konanie o určenie pravosti a poradia pohľadávky je potrebné považovať za určovací spor tak z hľadiska výšky súdneho poplatku za návrh, ako aj priznania tarifnej odmeny za zastupovanie, v dôsledku čoho v danom prípade námietku žalovaného, týkajúcu sa rozdelenia trov konania podľa ním uvádzanej úspešnosti žalobcu, vzhľadom na povahu predmetu konania, ako aj výsledok sporu nemožno považovať za dôvodnú.

Pokiaľ ide o námietku, týkajúcu sa výšky cestovného a náhrady za stratu času, odvolací súd vzhľadom na vzdialenosť medzi konajúcim súdom a sídlom právneho zástupcu žalobcu výšku priznaných náhrad nepovažoval za neprimeranú.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Žalobca si trovy odvolacieho konania neuplatnil, v dôsledku čoho mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. mája. 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: L.